

тѣхъ; защото подиръ смърт-та си има да са наказвани вѣчно за туй.

Както, кога прѣстѣпваме Божии заповѣди, Богъ на' наказва, тѣй и когато ги пазимъ и изпълняваме той ни заплаща. Защо-то често награжда праведны-тѣ за добры тѣ имъ дѣла и на тѣзи свѣтъ съ свѣтовны добрини, и въ бѣдныя' животъ вынѣги съ вѣчно блаженство.

За тѣзи-ка Божия правда дължны сме не токо да отбѣгваме отъ лоши-тѣ работы, за да не подпадаме подъ праведныя' неговъ гнѣвъ; но еще и да са подканяваме вынѣги да правимъ добры работы, за да ставаме достойны за божественна та негова благодать.

Неотмѣнна дължность къмъ Бога имаме, да му благодаримъ отъ сичка душа и отъ се сърце за добрини тѣ които изъ день въ день приемаме отъ него. Защото колкото добрини получимъ, сичкы-тѣ произлѣзватъ отъ божественно то Негово милосердіе, и безъ божественно то негово хотѣніе ний нищо не можемъ да имаме.

Когато ни са случатъ бѣды и злочестины, ако познаваме, че ни са случаватъ поради нѣкоя наша погрѣшка, трѣба да са покаямы; ако ли познаваме че сме невинны, то дължны сме пакъ да ги приемаме съ благодареніе, като отъ Бога дошли, и Богъ ги е проводилъ намъ за да испыта наше то търпѣніе, и за да ни даде поголѣма заплата въ бѣдныя' животъ.

Каквыто и да сѣ нашитѣ нужды и печали ний трѣба да прибѣгваме на Божіе то милосердіе съсъ вѣра, струшено сърце и съ пълна увѣренность че, той като многомилостивъ и человеко-